

Tjugofemte söndagen under året 2022

”Gud... vill att alla människor skall räddas och komma till insikt om sanningen” (1 Tim 2:3-4). Gud vill att alla människor skall lära känna honom, förvandlas av honom och helgas av honom, så att de kan leva för alltid i hans eviga härlighet. Det är det som denna räddning åsyftar. Det är det som är frälsningens erbjudande till alla människor, eftersom ingen är mer angelägen om deras frälsning än Gud själv. Det är därför han har sänt sin enfödde Son till oss och låtit honom offra sig för vår skull. Paulus antyder att denna räddning innebär att man kommer till insikt om sanningen. Jesus Kristus är sanningen likaväl som vägen och livet. När vi möter Jesus och tar emot honom med hela vårt hjärta, vill vi också leva i sanningen. Alla lögnar och halvsanningar, alla illusioner och dagdrömmar måste vika för själva sanningen. Den kristna tron bär på ett sanningskrav. Om tron inte är sann, får vi inte tro, sade den helige Thomas av Aquino.

Det är denna trons sanning som skall göra oss fria från syndens och lögnens alla lockelser. Som kristna måste vi alltid längta efter det som är sant och äkta, det som skall bestå till evig tid. Genom tron får vi dela Guds sätt att se på sig själv och på allt som finns till. Mer och mer kan vi tränga in i trons sanning och låta den få lysa upp tillvaron i alla dess aspekter. Gud vill möta oss i allt som finns till. Han vill komma oss nära med sin nåd och sanning tvärs igenom allt som sker. Ingenting är kemiskt fritt från honom. Han som är själva sanningen vill redan nu, här på jorden, öppna sitt mysterium för oss. Vi behöver hela evigheten för att upptäcka bredden och djupet av Guds väsen. Det till detta eviga liv Gud vill rädda varje människa, så att hon får lova och prisa honom för hans outtömliga kärlek och godhet. Från Guds sida riktas detta erbjudande till varje människa, men hon är fri att säga ja eller nej. Ibland verkar det snarare som många väljer att säga varken ja eller nej.

Ofta beror denna ovilja eller obestämdhet på att man inte upptäckt att Gud inte bara är själva sanningen utan också själva kärleken. Sanning och kärlek är synonymer i Guds verklighet och kan aldrig spelas ut mot varandra. ”Du som sammanfattat din lag i kärleken till dig och vår nästa, låt oss på denna väg nå fram till det eviga livet”, så bad vi med hela kyrkan i dagens kollektbön. Vi tror på en Gud som i sig själv är en evig kärleksgemenskap mellan Fadern och Sonen i Andens enhet. För denne Gud är det helt naturligt att han vill dela med sig av sin kärlek till allt och alla. Hela Bibeln beskriver hur Gud alltifrån skapelsens morgon gör allt för att visa sin kärlek till oss människor. Samtidigt ser vi hur människan hela tiden brottas med sig själv för att komma till insikt om denna sanning. Ofta är människan som en vindflöjel som låter sig dras med av alla tillfälliga vindkast. Därför har Gud sänt oss den helige Ande som en helighetens milda fläkt och

sanningens stormande gudsvind, som skall föra oss, sakta men säkert, in på sanningens och kärlekens väg.

Den stora och ständiga frågan för oss alla är att bejaka Guds erbjudande: att leva med och i honom både här i tiden och i all evighet. ”Ni kan inte tjäna både Gud och mammon” (Luk 16:13), säger Jesus till oss ständigt på nytt för att ge oss en ärlig chans att välja rätt väg genom livet. Människans värdighet ligger i att hon kan ta ställning för det som sant och gott. Hon har fått en förmåga att beslutsamt hänge sig till någon eller något. Den stora frestelsen är att aldrig besluta sig för något, att aldrig välja sida, att aldrig tjäna något annan än sin egen bekvämlighet och välmåga. Denna velighet kan beslöjas under förevändningen av att man måste vara tolerant och inte överdriva. Men Jesus säger att det är antingen ja eller nej. Dagens liknelse om den ohederlige förvaltaren är inte den lättaste texten att förklara. Jesus godkänner inte alls hans handlingssätt, men han ser att det ändå finns något att berömma honom för: hans iver och flit, hans stora intresse och övertygelse. Det är denna iver att satsa på något som ofta saknas hos oss människor. Även hos de stora syndarna kan det finnas något gott, som visserligen har missbrukats och använts på fel sätt, men som vi ändå måste beundra. Om detta goda används i Guds tjänst och för människors bästa kan det bli till stor välsignelse.

Ibland måste vi erkänna att ateister och andra som inte tror på Gud kan vara mycket mer engagerade och hängivna än vi kristna. De liksom den ohederlige förvaltaren kan alltså – paradoxalt nog – hjälpa oss att tjäna Gud med större engagemang och hängivenhet. Det är något vi också kan se hos de stora helgon som omvänt sig från det syndiga liv som de tidigare ägnade sig helhjärtat åt. Detta kan hjälpa oss att hjälpa dem som sitter fast i synd och själviskhet att se hur underbart det vore om de i stället kunde använda all sin iver och allt sitt engagemang till att tjäna godheten och sanningen, alltså Gud själv.

”Den som är trogen i smått är trogen också i stort” (Luk 16:10). Vardagens alla små händelser och utmaningar kan hjälpa oss att medvetet välja det som är rätt, sant och gott. Ju mer vi växer in i den djupa kärleksföreningen med Jesus Kristus, desto tydligare ser vi vad han vill att vi skall göra och säga. Tron hjälper oss att se med hans ögon på allt som sker. Då blir det helt naturligt att gå fram på kärlekens och sanningens väg, i smått som i stort. Den helige Ande ger oss ständigt sina impulser och inspirationer. Lär vi oss följa dem i de små och alldagliga händelserna blir det också helt naturligt att göra det i de stora och svåra valsituationer som livet rymmer. Gud vill rädda oss till sitt eviga liv, men då måste vi börja öva oss i att leva med tron, hoppet och kärleken som ledstjärnor för vårt liv, så att allt blir upplyst av Guds kärlek och sanning, som varar till evig tid.

